

LIBRIS

We know
books

**AVORTUL
ȘI
ANTICONCEPȚIONALELE**

EDITURA ECUMENICĂ

2024

dată botezați și vă vor osândi în ziua cea mare a judecății lui Hristos.

Astăzi se avortează în țară aproape două milioane de copii pe an! Iar ceea ce este mai dureros este faptul că cele mai multe avorturi le fac mamele creștine ortodoxe, în timp ce femeile de altă religie – și chiar țiganii – niciodată nu-și avortează copiii.

Dacă nu părăsim acest păcat, țara va merge tot mai rău; familia se va destrăma, pierzându-și scopul; casele creștinilor se vor pustii; păgânii și vrăjmașii ne vor robi; copiii vor fi din ce în ce mai puțini pe pământ; cancerul va ucide tot mai multe mame; se vor înmulți divorțurile, războaiele, cutremurele, sectele și lipsurile vor predomina, căci uciderea, desfrâul și necredința grăbesc sfârșitul lumii.

Cuprins

Cuvânt înainte	9
Cuvânt al poetului Ioan Alexandru la mormântul Părintelui Nicodim Măndiță (1990)	13
Anticoncepționale	32
Efectele secundare ale mijloacelor anticoncepționale	48
Urmările avortului	56
Mărturii ale unor femei care au făcut avort	60
Mărturia unei femei care nu a făcut avort	63
Păcat și pedeapsă	65
Cum canonisește Biserica păcatul avortului	67
Sfaturi ale Părintelui Cleopa	69
Frica de păcat	75
Cuvânt de încheiere	91

Rândurile care urmează vor să fie un îndemn pentru bărbații și femeile care mai au în ei cât de puțină conștiință, care mai pretind că sunt oameni, care se mai gândesc la moarte și judecată, cei care ei înșiși se bucură de acest drept al vieții, ca să lupte din toate puterile spre a se elibera de starea diabolică și animalică, care neîncetat îi pornește spre cruzime și ucidere a ființelor nevinovate zămislite în pântecele mamei lor.

Așa să ajute Dumnezeu la toți și la toate. Amin.

Cuvânt al poetului Ioan Alexandru la mormântul părintelui Nicodim Măndiță (1990)¹

Suntem în jurul unui mormânt,
care păstrează după 2000 de ani
mesajul central al creștinismului, care

---

¹ Poetul Ioan Alexandru a propovăduit tot timpul perioadei comuniste cu Sfânta Scriptură în mână; nu se despărțea niciodată de ea. Propovăduia dragostea de Dumnezeu și de aproapele, precum și dragostea de țară și de frumos. După 1989 a înființat o asociație de luptă împotriva avorturilor (Pro-Vita). Pentru el poezia era bucuria cuvântului. S-a născut de Nașterea Domnului (25 decembrie 1941) și a murit în timp ce lucra la un imn al Învierii! A fost îngropat la Mănăstirea Nicula, acolo unde moșii și strămoșii lui veneau de ziua Adormirii Maicii Domnului. Dumnezeu să-l odihnească în pace!

este învierea din morți. *Eu sunt învierea și viața, cel ce crede întru Mine, de va și muri, viu va fi* (Ioan 11, 25). Nu toate religiile lumii au acest mesaj, ci numai una singură are acest mesaj, și aceasta este puterea creștinismului, și de aceea toate popoarele pământului, într-un fel sau altul, s-au strâns în jurul acestui mesaj: „mesajul învierii morților”.

Nu murim pentru totdeauna; chiar dacă murim, prin credință suntem vii. Nu ne-am strâns aici să comemorăm un mort; nu ne-am strâns aici să prăznuim o mortăciune. Pentru evrei era păcat, *extra muros*, era interzis să fii îngropat în cetate sau lângă biserică, lângă sanctuar. Pentru că morții erau morți, era o împușinare de viață, învierea nu venise încă pe pământ și n-aveai voie să te apropii de mort și nici mortul să stea în cetatea sfântă.

Care ați fost în Țara Sfântă ați văzut că există un singur mormânt îngăduit în cetatea sfântă, acela al marelui prooroc David, al sfântului vechiului popor Israel. Dar și acesta era într-un colț și spre ieșire. Pentru că morții erau blestemați, morții erau afurisiți, morții nu mai aveau putere, morții erau morți.

Noi ne ducem sfinții noștri în sanctuare, bisericile noastre sunt construite pe morminte – mergeți la Războieni și vedeți că Războienii sunt construiți pe o vatră de jăratec, de oseminte ale moldovenilor care au murit la Valea Albă în luptă cu păgânii pentru apărarea credinței strămoșești sub Ștefan cel Mare. Bisericile noastre sunt construite pe oseminte, pe moaște. Moaștele stau la răsăritul bisericilor noastre, cum stau spre fereastra de răsărit moaștele acestui sfânt al neamului nostru.

Este un sfânt fără îndoială. Au trecut 15 ani de la plecarea, de la pribegia sa sufletească de aici, de la „coacerea în cuptorul de jar al iubirii creștine în adâncul pământului” al acestui sfânt părinte, care ne-a lăsat un testament foarte simplu.

De ce venim în jurul lui? De ce veniți în jurul lui de pe toate dealurile pământului, cu straițele postite - v-am văzut azi dimineață înghesuindu-vă în autobuze, postiți, cu copii în brațe, de pe dealuri, în zile de post, veniți cu praznice, veniți să aduceți daruri. Ce vă leagă de acest om?

Câți poeți ai neamului nostru zac în cimitire și nu-i cercetează nimeni? Câți oameni politici, care au crezut că sunt „buricul pământului”, nu le știe nimeni mormântul? Oameni care credeau, c-o falcă în cer și cu una în pământ, că vor

stăpâni lumea întreagă, n-au găsit o gară de șarpe să se ascundă de mânia oamenilor și a lui Dumnezeu vărsată asupra lor.

Istorici mari, profesori, savanți, de care lumea era plină cât trăiau în viață, se duc fără urmă. Iar în acest mormânt este un om la care veneați pe ascuns, vă știu, eram cu copiii pe aici, veneați pe ascuns de frica prigonitorilor atei. Veneți aici să vă închinați și să-l slujiiți și să luați învățătură de la el. Și iată că acum v-ați strâns ca stelele cerului în jurul surorii lună; v-ați strâns ca razele cerești și ca vânturile puternice ale lui Dumnezeu în jurul soarelui răsărind, v-ați strâns în jurul unui mormânt.

Ferice, părinte, de mama care te-a născut! Ferice de Maica Domnului care naște, de biserica noastră care naște asemenea oameni, în jurul cărora vom

fi veacuri de-a rândul, și sunt sigur că veacuri vor fi.

Spune un mare gânditor: „Dacă cineva două săptămâni ia aminte la cuvântul cuiva, trebuie să-l iei în seamă. Dacă doi ani, să știi că-i grozav ce-a spus el!” Dumneavoastră de 15 ani veniți aici și veți veni în continuare.

Acest mormânt este un mormânt sfânt. Acest om a însemnat ceva esențial în viața dumneavoastră. Se zice: „Dacă poți însemna ceva în viața unui singur om pe pământ, n-ai trăit degeaba”. Acest om a însemnat în viața mai multora ceva esențial. A tras clopotele Hristosului Celui înviat în inima unuia sau altuia dintre dumneavoastră și de aceea veniți aici. Veniți la Hristos prin el, veniți la chipul Celui care a biruit lumea și păcatul și puterile morții și acest om a fost o icoană vie, care nu s-a pus pe sine,

nu s-a prezentat pe sine, ci l-a adus pe Hristos în viața dumneavoastră.

Sunteți ucenici de-ai lui, și știu că știți mai multe despre dânsul; eu am fost cu Părintele Ioanichie aici, pe ascuns, în taină, ca un prostănac, pentru că eram urmărit, am fost pe ascuns la dânsul în chilioara în care a locuit, și am avut fericirea să-l văd în vremuri grele. Și știm că acest om a făcut două lucruri esențiale pentru poporul român pe care nu le putem uita în veci:

A arătat că nu putem face nimic fără Scriptură. Nu putem face o casă a Europei, tocmai am scris la un ziar înainte de a veni aici cuvântul genial al Părintelui Nicodim Măndiță despre casa Europei. Toată lumea vorbește că facem o casă a Europei. Acest părinte spunea din ce se face o casă. Și vă dădea canon și sunteți martori aici, spunea: „Cei patru pereți

se fac din cele patru Evanghelii și acoperișul din restul Scripturii". Vă punea să o citiți și să o răspândiți de patru ori, care-i cifra pământului, adică: la răsărit, la apus, la miazăzi, la miazănoapte, răspândiți cuvântul lui Dumnezeu!

Casă nu-ți poți face fără patru pereți. Iar acești patru pereți sunt cele patru Evanghelii. Este Scriptura, Evanghelia lui Hristos peste care vin scrisorile Sfântului Apostol Pavel și celelalte, care sunt ca un acoperiș de șindrilă, cum sunt peste biserica aceasta.

Casa Europei, spune părintele, vreți să faceți o casă a Europei? N-o puteți face dacă pereții ei nu sunt făcuți din cele patru Evanghelii ale lui Iisus Hristos. O Europă care nu va fi creștină va fi un nou Turn Babel; o nouă babilonie de criminali și de oameni nefericiți strânsi laolaltă.

Așadar, profetic a vorbit acest cuvios părinte pe care-l sărbătorim astăzi. Casa Europei, casa mea și a ta și a fiecăruia, în care ne naștem pruncuții fiecare; dacă pereții ei nu sunt din Evanghelia lui Hristos, nu durează. Este pe nisip; este așezată pe pământ mocirlos. Vin vânturile și trăsnetele și cutremurele care ne cearcă din an în an; vin dezastrele, vine crima și mizeria din noi, vine ura dintre noi și ne dărâmă casa. Ca să avem o casă durabilă, fraților, știți fiecare ce trebuie făcut. Ca să avem o casuță, unde să atârnam de grindă un leagăn și să vină pruncuțul pe lume la ceas hotărât după sfânta nuntă, trebuie să facem casa din cele patru Evanghelii ale lui Iisus Hristos.

De aceea acest om sfânt v-a dat pereții casei și acoperișul. Mergeți acasă de la Agapia sau de la Vărativ, unde trăia, și spunea: „Mergeți și vă faceți casă!”.